

Dumbo

De cum venise, primavara le adusesse pui tuturor animalelor din Circ. Si doamna Jumbo strangea la piept un elefantel dragalas cu care se mandrea din cale-afara. Ca urechile lui se nimerisera a fi un picut mai mari, nu o stanjenea defel! Celelalte doamne-elefant o necajeau din pricina asta:

– Cu asa urechi, seamana a liliac! Ce-ar fi sa-i spui Dumbo cel natang?!

Cand lua parte prima oara la o parada, micutul Dumbo se impiedica in urechi si, baldabac, cazu intr-o baltoaca. Cativa baieti aflati pe margine incepura sa chiuie si sa rada de mama focului, pana ce doamna Jumbo socoti ca au intrecut masura si se napusti spre ei amenintatoare. Drept pedeapsa, doamna Jumbo se pomeni inchisa intr-o cusca. Elefantelul Dumbo ramase singur-singurel. Numai soricelului Timoteus ii era mila de el.

–Capul sus, micutule!, ii zise soricelul cu blandete. Am sa fiu prietenul tau si impreuna o scoatem noi la capat!

Directorul Circului hotari ca Dumbo sa apara pe scena impreuna cu clovnii in sceneta cu pompierii. Drept care construi un perete inalt de casa, din mucava si clei, si-i dadura foc. Si, cand tot peretele era in flacari, Dumbo sari de la cea mai inalta fereasta in cearceaful clovnilor-pompieri. Insa panza se rupse sub greutatea lui Dumbo si el, pleosc, se trezi intr-un ciubar cu apa. Dupa spectacol Dumbo se furisa amarat spre cusca in care era mama lui. Doamna Jumbo scoase trompa printre gratii, il ridica si incepu sa-l legene incetisor.

–Nu plange, dragul meu, il dezmierda ea. Stiu ca ti-e greu, dar nu trebuie sa-ti pierzi curajul. Odata si odata vor veni zile mai bune si atunci totul va fi minunat!

Intr-o seara, fericiti ca spectacolul reusise de minune, clovnii isi sarbatorira maiestria, cinstindu-se cu o vatra de sampanie. Dupa ce se dusera la culcare, Dumbo si Timoteus gustara si ei un strop din acea apa spumoasa si intepatoare. Dar sampania li se urca repede la cap. Ii apuca rasul si incepura sa se prostearca in fel si chip si nu pricepeau de ce lumea li se parea dintr-o data asa de caraghioasa. A doua zi in zori, soarele descoperi cu uimire un elefantel care dormea pe o craca, tocmai sus intr-un copac. Croncanitul ciorilor il trezi intr-un tarziu si pe Dumbo. Si cand vazu unde se afla, se sperie atat de tare, incat cazu de pe craca drept intr-un paraiaș.

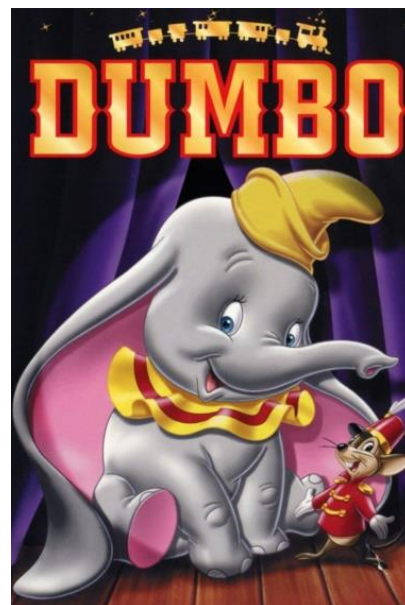
–Dumbo, eu cred ca tu ai zburat aseara in copac! striga Timoteus emotionat. Un elefant care zboara!

Dar Dumbo nu se mai incumeta sa mai incerce sa zboare, decat atunci cand una dintre ciori ii dadu o pana fermecata. Ciorile il dusera pe un damb iar Timoteus il incuraja:

–Hai Dumbo, sari.

–Presupun ca trebuie sa-l ajutam nitel!, spuse o cioara.

Si toate se apucara sa-l impinga din spate.

-Acum Dumbo! Intinde urechile si zboara, striga Timoteus care sedea pe crestetul lui Dumbo, varat in borul palariutei. Ai incredere! Poti sa zbori!

Si intr-adevar. A fost de ajuns ca Dumbo sa falfaie numai un picut din urechile lui mari si indata prinse a pluti prin vazduh intocmai ca o pasare.

-Iu-huu! De acum totul o sa fie minunat! se bucura Timoteus. Nimeni n-o sa mai rada de urechile tale. Nicicand n-a mai existat pe lume un elefant zburator. O sa fii cel mai vestit elefant!

In aceeași seara, când trebuia sa sara de la fereastra in flacari, in loc sa se arunce in gol, Dumbo incepu sa pluteasca lin prin tot Circul, pe deasupra capetelor spectatorilor uimiti. deodata insa descoperi ca nu mai are pana fermecata. de spaima, mai ca s-ar fi prabusit, daca n-ar fi strigat la el Timoteus:

-Lasa pana! Poti zbura si fara ea!

In ziua urmatoare, poza lui Dumbo era pe prima pagina a tuturor ziarelor. Circul avea o noua vedeta: Dumbo, elefantul zburator! Directorul Circului incheie cu el un contract pe viata, iar pe doamna Jumbo o elibera pe data din cusca. Ba chiar i se oferi un loc de onoare in manej mamei celebrului elefantel. Dupa spectacol, Dumbo ateriza lin in bratele ei. Doamna Jumbo isi stranse fiul la piept si ii sopti:

-Dumbo, vezi ca am avut dreptate? Acum totul este minunat pentru tine!